

कमिता

जलम् । ताम्बम् । ज्ञोम । औषधम् । इति मेदिनी । सारसपत्नी । इत्यमरः । १।१०।४० ।
 कमजः, पुं, (कम् + जल्) । यदा को वायुः तस्य क्षमः गतिः तं ज्ञाति षादत्ते । क + क्षम + ज्ञा + कः ।) मृगविशेषः । इति मेदिनी । भ्रुवकभेदः । यथा, सङ्गीतदामोदरः ।
 “उक्तो मलयतालेन लघुमध्ये स्फुरेद्गुहः । सप्रदशाक्षरैर्युक्तः कमजोऽयं भयानके” ।
 कमला, स्त्री, (काम्यतेऽसौ कमेः वषादित्वात् कलञ्च कमलं अख्यस्याः इति वा । अर्श + आद्यच् । टाप् च ।) लक्ष्मीः । (“कमला श्रीहरिप्रिया” इत्यमरः । १।१२२८) वरस्त्री । इति मेदिनी । खनामख्यातनिम्बुकः । कमलाक्षेवु इति भाषा । यथा,—
 “रम्भापलं तित्तिङ्कीकं कमला नागरङ्गकम् । पलान्येतानि भोग्यानि रभ्योऽन्यानि विवर्णयेत्” । इति तन्त्रसारे पुरश्चर्यप्रकरणम् ।
 (इन्दोविशेषः) । यथा, उत्तरलाकरे ।
 “दिग्बन्धनगणसहितः स गण इह हि विहितः । पञ्चपतिमतिविमला क्षितिप भवति कमलेति” ।
 नर्तकीविशेषः । यथा राजतरङ्गिण्याम् ४।४२४ ।
 “नर्तकी कमला नाम कान्तिमन्तं ददर्श तम् । असामान्याङ्गतेः पुंसः सा ददर्श सविस्मया” ।
 पुरीविशेषः । यथा तत्रैव ४ । ४८२ ।
 “राजा मङ्गापुररुद्रवृक्षे विपुलकेशवम् । कमला सा खनासापि कमलाख्यं पुरं व्यधात्” । गङ्गा । यथा काशीखण्डे २६ । ४४ ।
 “कमला कल्पवृक्षिका काली कलुषवैरिणी” ।
 कमलासनः, पुं, (कमलमासनमस्य । विश्वोर्गाभिपद्यज्ञातत्वात् तथात्वम् ।) ब्रह्मा । इत्यमरः । १ । २ । २७ । (यथा भागवते ५।२० । ३० । “यस्मिन् वृक्षस्युत्करं ज्वलनशिखामलकनकपत्रायुतायुतं भगवतः कमलासनस्याध्यासनं परिकल्पितम्” ।
 स्त्री, कमलाया लक्ष्म्या असनं क्षेपणं दानमित्यर्थः । यथा, शम्भुविरचिते राजेन्द्रकार्ये ५३ ।
 “तात्पर्यं कमलासने विचरितं गौरिहितैः पालिता” ।
 “कमलाया लक्ष्म्या असने क्षेपणे याचकेभ्यो दाने इत्यर्थः । अथच कमलरूपे विद्यते ब्रह्मणः पद्मासनत्वात्” । इति तट्टीका ।
 कमलिनी, स्त्री, (कमलानि सन्त्यत्र । पुष्करादिभ्यो देशे इति इनिः ।) पद्मिनी । (यथा रघुः ६।२७ । “अभियदुः सरसो मधुसम्भृतां कमलिनीमलिनोरपतत्रिभः” ।) पद्माकरः । इति शब्दरत्नावली । (गङ्गा यथा काशीखण्डे २६ । ४० ।
 “कुमुदती कमलिनी कान्तिः कल्पितदायिनी” ।
 कमलोत्तरं, स्त्री, (कमलमिव उत्तरं । यदा कमलादुत्तरं उक्तुमिव ।) कुमुभाष्यम् । इत्यमरः । २।६।१०६ ।
 कामा, स्त्री, (कम खिद्यभावे बाङ्गलकात् स्त्रियां भावे अः । टाप् ।) शोभा । इति राजनिर्घण्टः ।
 कमिता, [ष्ट] त्रि, (कम + खिद्यभावे ष्टच् ।) कामुकः । इत्यमरः । ३।१।२३ ।

कम्प

कम्पः, पुं, (कपि चकने + भावे ष्टच् ।) गात्रादिचकनम् । तत्पर्यायः । वेपथुः २ । इत्यमरः १।७। ३८ । वेपथुः ३ वेपः ४ कम्पनम् ५ । इति राजनिर्घण्टः । (यथा विक्रमोर्वशीयाम् । “सुच्यति न तावदस्या मयकम्पः कुसुमक्रीमलं हृदयम्” । “न कम्पो वायुना विना” । इति वैद्यकम् ।)
 कम्पनं, त्रि, (कपि चकनशब्दाद्योदिति युच् ।) कम्पयुक्तः । कौपुने इति भाषा । तत्पर्यायः । चकनम् २ कम्पम् ३ चकम् ४ लोचम् ५ चलाचलम् ६ चञ्चलम् ७ तरलम् ८ पारिप्लवम् ९ परिप्लवम् १० । इत्यमरः । ३।१।७४ । चपलम् ११ चटुलम् १२ । इति तट्टीका ।
 (यथा महाभारते १३।१४।७२ ।
 “हिरण्यकशिपुर्व्योऽभूद्दानवो मेवकम्पनः” ।
 यथा सिद्धान्तकौमुद्याम् । “कम्पा कम्पना श्राख” । पां ३२ । १५३ । कपि + भावे + ष्टच् ।) कम्पे स्त्री । इति मेदिनी ।
 कम्पनः, पुं, (कम्पयति वेपथुयुक्तं करोति शिशिरेवेति यावत् कपि + षिच् + युच् । ल्युर्वा ।) शिशिरकृतनुः । इति राजनिर्घण्टः ।
 (ऋषिविशेषः) । यथा महाभारते २ । ४ । २२ ।
 “काम्योजराजः कमठः कम्पनश्च महाबलः । सततं कम्पयामास यवनानेक एव यः” ।)
 कम्पलक्ष्मा, [न्] पुं, (कम्पः चकनं लक्ष्म लक्ष्मणं यस्य ।) वायुः । इति शब्दरत्नावली ।
 कम्पाकः, पुं, (कम्पया चकनेन कायति प्रकाशते इति । कम्प + कौ + कः ।) वायुः । इति हेमचन्द्रः ।
 कम्पितं, स्त्री, (कपि + भावे + क्तः ।) चकनम् । तत्पर्यायः । कम्पनम् २ कम्पः ३ वेपथुः ४ वेपथुः ५ । इति शब्दरत्नावली । (कपि + कर्त्तरि + क्तः ।) कम्पयुक्ते त्रि । (यथा रघुः । २ । १३ ।
 “एतन्नस्यैरिगिरिनिर्भराद्यामनोकथाकम्पितपुष्पगन्धी” ।)
 कम्पिणः, पुं, (कम्प + इलच् ।) रोचनी । कमला गेडि इति भाषा । तस्य रूपान्तराखि काम्पिणः । कम्पिणः । कम्पीलः । कम्पिल्यः । इत्यमरटीकायां मुकुटादयः ।
 कम्पिल्लकः, पुं, (कम्पिल्ल + स्वार्थे + कन् ।) वृक्षविशेषः । कमला इति देशान्तरभाषा । तत्पर्यायः । रत्नाङ्गः २ रेची ३ रेचनकः ४ रङ्गकः ५ लोहितङ्गः ६ कम्पिल्लः ७ रत्नचूर्णकः ८ । तस्य गुणाः । विरेचकत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । प्रयकफकासतन्तुक्षमिनाशित्वम् । लघुत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः । (अस्य तैलगुणाः । तुम्बोकोशाश्वदन्ती-त्रवन्तीश्यामासप्रका नीलिकाकम्पिल्लकशङ्खिनी-खेहाक्तिकटुककभाया अधोभागदोषहराः क्रिमिकफकुशानिहरा दुष्टव्रणविशोधनाश्च । इति सुश्रुतः ।)
 कम्पः, त्रि, (कपि + नमि-कम्पीति रः ।) कम्पयुक्तः । कम्पान्वितः । इत्यमरः । ३।१।७४ ।
 (यथा नैबधे । १ । १४२ ।
 “सुताः कामाङ्ग्य चिराय च्युतै-

कम्बु

विधाय कम्बाखि मुखानि कं प्रति” ।)
 कम्ब, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (भां-परं-सकं-चेट् ।) कम्बति । इति दुर्गादासः ।
 कम्बरः, पुं, (कम्ब + चरन् ।) चित्रवर्षः । कम्बरवर्षः । तदिति त्रि । इति शब्दरत्नावली ।
 कम्बलं, स्त्री, (कम्बते । इति कसु कान्तौ + कमेवुकचेति कञः । कम्बगतौ वषादित्वात् कलञ्च वा ।) जलम् । इति शब्दरत्नावली ।
 कम्बलः, पुं, (कं कुत्सितं शिरो वा कं सजिलं वा बलते बल संवरणे सञ्चारणे च अच् । यदा कम्ब + गतौ इति धातोः वषादित्वात् कलञ्च ।) खनामख्यातमेघादिशोभरक्षितवस्त्रासनादि । तत्पर्यायः । रत्नकः २ । इत्यमरः । २।६।११६ ।
 वेपथुकः ३ रोमयोनिः ४ रेवुक ५ । इति शब्दरत्नावली । प्रावारः ६ । इति जटाधरः ।
 (यथा महाभारते ३ । ३ । ५१ ।
 “न तथा सुखयवभिर्न प्रावारा न कम्बलाः । शीतवातादितं शोकं यथा तव मरीचयः” ।)
 नागराजः । साक्षा । प्रावारः । क्षमिः । इत्यमरः । ३ । ३ । १६३ । मेदिनी च । उत्तरासङ्गः । इति मेदिनी । मृगविशेषः । इति जटाधरः ।
 (नागभेदौ) अनयोरेकः अक्षत्वात् पाताले वासुकि प्रमुखो निवसति अपरन्तु वरुणदेवसभास्यः । यथाक्रमं उदाहरणे द्रष्टव्ये ।
 यथा, भागवते ५ । २४ । ३१ ।
 “ततोऽधस्तात् पाताले नागलोकपतयो वासुकिप्रमुखाः शङ्खकुलिकमहाशङ्खश्वेतधनुषयष्टतराङ्गशङ्खचूडकम्बलाश्वतरदेवदत्तादयो महामोगिगो महामर्षा निवसन्ति” ।
 यथा महाभारते । २ । ६ । ६ ।
 “कम्बलाश्वतरौ नागौ श्वतराङ्गवजाहकौ” ।
 कम्बलाद्यधष्ठितप्रयागान्तर्वर्तितीर्थविशेषः । यथा, महाभारते । ३ । तीर्थयात्रापर्वणि ८५ । ७५ ।
 “प्रयागं सप्रतिष्ठानं कम्बलाश्वतरौ तथा । तीर्थं भोगवती चैव वेदिरेषा प्रजापतेः” ।
 कम्बलिवाहकं, स्त्री, (कम्बलः साखा अलि एषाम् इति इनिः । कम्बलिभिर्दधैरुद्यते । वृह + कर्मणि ष्यत् स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।) वृषवहनीय-शकटम् । तत्पर्यायः । गन्ती २ । इत्यमरः । २ । ८ । ५२ । गान्ती ३ । इति तट्टीका ।
 कम्बिः, स्त्री, (कसु + बाङ्गलकात् + विन् । यदा कम्बति प्राप्नोति जानाति वा अत्रादि अनया । कम्ब + करणे इन् ।) दर्विः । इत्यमरः । २।६।३४ । हाता इति भाषा । इति मेदिनी । वंशांशः । वंशोर पाव इति भाषा ।
 कम्बुः, पुं, स्त्री, (कसु + जत्रादयश्चेति निपातनात् । साधुः । कसु + उन् वुक्चेति वा ।) शङ्खः । इत्यमरः । १।१०।२३ । (यथा भागवते । ४।७ । २० ।
 “कम्बलचक्रशरचापगदासिचर्म-अग्निहिरण्ययसुत्रैरिव कर्षिकारः” ।)
 कम्बुः, पुं, (कम्ब गतौ इति मृगयादित्वात् उन् वुगागमो वा । निपातनात् वा साधुः ।) बलयम् ।